

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1033

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 octombrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 559 din 31 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31, ale art. 14 alin. (2) lit. h) și k), ale art. 29 și ale art. 30 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, ale art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, precum și ale art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică	2-7	M.228. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Normelor privind organizarea și funcționarea sistemului de ierarhizare și selecție în vederea evoluției în carieră a cadrelor militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.69/2015.....	11
Decizia nr. 16 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.....	7-9	M.229. — Ordin al ministrului apărării naționale privind modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.59/2013 pentru aprobarea Fi.-11/1, Instrucțiuni privind scăderea pierderilor din rebuturi și stabilirea scăzămintelor procentuale determinate de perisabilități, transport, depozitare, conservare, manipulare și transformare a bunurilor, precum și a modului în care se aplică scăzămintele în Ministerul Apărării Naționale	12-13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		7.234. — Ordin al ministrului educației pentru aprobarea Metodologiei privind recunoașterea diplomei de doctor și a titlului de doctor în științe sau într-un domeniu profesional obținute în străinătate	14-16
339. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Darius-Georgel Vodă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului	10		
340. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Sorin Ștefan Decă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Educației	10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 559**

din 31 octombrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31, ale art. 14 alin. (2) lit. h) și k), ale art. 29 și ale art. 30 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, ale art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, precum și ale art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31, ale art. 14 alin. (2) lit. h) și k), ale art. 29 și ale art. 30 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, ale art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, precum și ale art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, excepție ridicată de Nicolae Duțoiu în Dosarul nr. 27.089/300/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 243D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că dispozițiile criticate au un conținut clar, lipsit de echivoc, definesc termenii și noțiunile utilizate în cuprinsul actului normativ, stabilesc competențele și atribuțiile Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice ca autoritate de reglementare competentă pentru serviciul de alimentare cu energie termică. De asemenea, elaborarea și aprobarea prin ordin a normelor tehnice privind repartizarea consumului de energie termică, metodologia-cadru, precum și eliberarea autorizațiilor se fac în temeiul și în limitele legii, cu respectarea art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 27.089/300/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31, ale art. 14 alin. (2) lit. h) și k), ale art. 29 și ale art. 30 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, ale art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, precum și ale**

art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nicolae Duțoiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită (i) anularea unei adrese (nr. 224.408/D.C. din 6 noiembrie 2014) emise de Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (A.N.R.S.C.) prin care se interzice utilizarea contoarelor de energie termică drept repartitoare de costuri montate pe racordurile aparatelor de consum din proprietățile pe care le deține autorul excepției și (ii) recunoașterea dreptului de a utiliza aceste repartitoare de costuri.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că: (i) prevederile criticate permit adoptarea unor acte normative infralegale, a căror natură nu este clară, respectiv dacă sunt cu caracter normativ general sau individual, și care nu se limitează la conținutul normativ al legii în aplicarea cărora sunt adoptate, ci impun condiții dincolo de cele stabilite prin lege, fiind nelegale și discriminatorii și ducând în eroare consumatorii; autoritățile îndrituite cu aplicarea legislației în materia serviciului public de alimentare cu energie termică, spre exemplu, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (A.N.R.E.), emit adrese prin care interzic utilizarea contoarelor de energie termică drept repartitoare de costuri montate pe racordurile aparatelor de consum din proprietățile pe care le deține proprietarul (pentru determinarea cu mijloace legale de măsurare a cantității de energie termică cumpărată și consumată individual din sistemul centralizat de furnizare a energiei termice cu repartizarea cheltuielilor pe consumuri individuale de către administratorul condominiului fără a genera profit pentru persoane juridice autorizate); (ii) dispozițiile art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31 din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006 sunt neconstituționale, deoarece nu protejează consumatorii, nu respectă legislația europeană și națională în materie de protecție a consumatorilor și nici normele de tehnică legislativă, fiind contrare normelor de calitate a legii și art. 53 din Constituție; (ii) dispozițiile art. 14 alin. (2) lit. h) și k), ale art. 29 și ale art. 30 alin. (2) din Legea nr. 325/2006 autorizează, prin Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (A.N.R.S.C.) și prin Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (A.N.R.E.), persoane juridice private cu răspundere limitată în scopul repartizării costurilor pe proprietăți individuale, prin sisteme de repartizare a costurilor numai în spațiile cu destinație de locuințe, cu restrângerea unor drepturi, iar, prin abuz de putere, atribuie autorităților antemenționate competențe care depășesc sfera de activitate a acestora, întrucât nu au atribuții de administrare a unor condominii; prin urmare, restrâng drepturile asociației de proprietari de a se administra și organiza independent în ceea ce privește facturarea și repartizarea costurilor cu serviciile de utilități publice și favorizează persoanele juridice autorizate care au legătură cu vânzarea,

montajul și exploatarea repartitoarelor de costuri, creând un monopol în materie; aceste aspecte sunt contrare art. 16 alin. (1), art. 40, 44, 53 și 135 din Constituție; (iii) dispozițiile art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 și ale art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică sunt neconstituționale, în măsura în care prin repartitoare de costuri se înțelege aparatul definit de standardul (SR EN 834) care măsoară temperaturi, și nu energie termică, deoarece energia termică este un produs comercializat și achiziționat de consumatorul final, iar determinarea cantității produselor vândute trebuie realizată cu mijloace de măsurare legale; or, repartizarea costurilor în sistemul prevăzut de dispozițiile criticate conduc la o sarcină pecuniară suplimentară a locatarilor, ceea ce este contrar art. 53 și art. 56 alin. (3) din Constituție, sistemul pașal — procedeu utilizat de asociațiile de proprietari anterior legiferării prevederilor criticate — fiind unul corect; fiecare administrator de condominiu ar putea repartiza costurile cu energia termică, în condițiile în care A.N.R.S.C./A.N.R.E. ar emite acte administrative normative corecte, simple, fără discriminări, mai ales că actele normative naționale și europene în materie stipulează faptul că facturarea serviciilor de utilitate publică și accesul la informațiile conținute de acestea sunt gratuite; (iv) dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, însă nu din perspectiva criticilor formulate în prezenta cauză, iar instanța de contencios constituțional nu a antamat problematica ținând seama de cadrul legislativ extins în materie; de altfel problematica a fost dedusă judecării și la Înalta Curte de Casație și Justiție și la instanțele judecătorești; (v) din evaluarea întregului cadru legislativ reiese clar și fără echivoc că orice administrator de condominiu poate repartiza costurile, la fel de ușor ca persoanele juridice private, cu ajutorul repartitoarelor de costuri, fără a genera profit; însă normele în discuție dau posibilitatea autorităților [A.N.R.S.C., A.N.R.E. și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (A.N.P.C.)] să autorizeze persoane juridice private pentru vânzarea, montarea și, mai ales, exploatarea repartitoarelor de costuri, creând un monopol, transformat în cartel, pentru utilizarea unor aparate de măsură ilegale, folosite la repartizarea neechitabilă a costurilor în sistem pașal, impunând o sarcină pecuniară suplimentară și obligatorie pentru consumatorul final.

6. În acest context, se învederează că nu sunt garantate dreptatea și egalitatea în drepturi și că se încalcă principiul „beneficiarul plătește”, astfel că prevederile criticate, în coroborare cu hotărâri ale Guvernului, date în aplicarea legilor din care fac parte dispozițiile criticate, precum și cu acte și norme ale autorităților mai sus menționate sunt contrare Legii fundamentale și, prin prisma prevederilor constituționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, sunt contrare mai multor reglementări naționale (spre exemplu, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative), europene și internaționale (spre exemplu: Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE; Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice și de abrogare a Directivei 93/76/CEE a Consiliului; Directiva 2004/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind mijloacele de măsurare; Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; Declarația Universală a Drepturilor Omului; Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; protocoalele nr. 1 și 12 adiționale la Convenție; ordine ale președintelui A.N.R.S.C. și legislație conexasă, emisă și adoptată în dinamica legislativă).

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31, ale art. 14 alin. (2) lit. h) și k), ale art. 29 și ale art. 30 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 27 iulie 2006, ale art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 5 martie 2013, precum și ale art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 1 august 2014. Ulterior sesizării, în dinamica legislativă, prevederile criticate au fost modificate, completate și, după caz, republicate, având o arhitectură, o structură și un conținut care diferă de varianta criticată. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale în forma criticată. Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31 din Legea nr. 325/2006: „În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)

4. autorizație — *act tehnic și juridic emis de Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, prin care se acordă unei persoane juridice permisiunea de a monta, a pune în funcțiune, a modifica, a repara și a exploata sisteme de repartizare a costurilor; (...)*

27. repartitor de costuri — *aparat cu indicații adimensionale, destinat utilizării în cadrul sistemelor de repartizare a costurilor, în scopul măsurării indirecte a:*

a) *energiei termice consumate de corpul de încălzire pe care acesta este montat;*

b) *energiei termice conținute în apa caldă de consum și volumul apei calde de consum care trece prin aparat;*

28. repartizare a costurilor — *totalitatea acțiunilor și activităților desfășurate de o persoană juridică, autorizată de autoritatea competentă, în scopul repartizării costurilor pe proprietăți individuale din imobilele tip condominiu; (...)*

31. sisteme de repartizare a costurilor — *ansamblu format din mai multe repartitoare de costuri, de același fel, armăturile și instalațiile aferente, montate în imobile de tip condominiu, care funcționează și este exploatat pe baza unui program de calcul specializat;”;*

— Art. 14 alin. (2) lit. h) și k) din Legea nr. 325/2006: „(2) A.N.R.S.C. are următoarele atribuții și competențe: (...)

h) elaborează și aprobă, prin ordin al președintelui, norme tehnice privind repartizarea consumurilor de energie termică între consumatorii din imobilele de tip condominiu, în cazul folosirii sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum; (...)

k) eliberează autorizații pentru montarea, punerea în funcțiune, repararea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor;”;

— Art. 29 din Legea nr. 325/2006: „(1) În cazul consumatorilor dintr-un condominiu, alimentați printr-un bransament termic comun, sunt obligatorii montarea de către proprietari a repartitoarelor de costuri și stabilirea unei metodologii de repartizare a costurilor, aprobată în adunarea generală a asociației de proprietari/locatari, în baza metodologiei-cadru elaborate de A.N.R.S.C.

(2) Repartitoarele de costuri fac parte integrantă din instalațiile de utilizare aferente proprietății.

(3) Montarea, întreținerea și exploatarea repartitoarelor de costuri pentru energia termică, atât pentru încălzire, cât și pentru apa caldă de consum, se efectuează numai de către persoane juridice autorizate de A.N.R.S.C.”;

— Art. 30 alin. (2) din Legea nr. 325/2006: „(2) Deconectarea unui consumator de energie termică dintr-un condominiu se face cu respectarea următoarelor condiții cumulative:

a) acordul vecinilor de apartament, atât pe orizontală, cât și pe verticală;

b) acordul scris al asociației de proprietari, exprimat prin hotărârea adunării generale, asupra intenției de realizare a unui sistem individual de încălzire;

c) anunțarea, în scris, a operatorului care are și calitatea de furnizor, cu cel puțin 30 de zile înainte.”;

— Art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 51/2006: „(6) În cazul imobilelor condominiale existente, individualizarea consumurilor de utilități în vederea contractării și facturării individuale se realizează, în funcție de sistemul de distribuție adoptat, fie: [...] b) cu ajutorul repartitoarelor de costuri montate pe racordurile aparatelor de consum aferente fiecărui apartament sau spațiu cu altă destinație, în cazul distribuției verticale.”;

— Art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014: „(5) În imobilele de tip condominiu racordate la sistemul de alimentare centralizată cu energie termică este obligatorie montarea contoarelor până la 31 decembrie 2016 pentru individualizarea consumurilor de energie pentru încălzire/răcire și apă caldă la nivelul fiecărui apartament sau spațiu cu altă destinație. În cazul în care utilizarea de contoare individuale nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau nu este eficientă din punctul de vedere al costurilor este obligatorie montarea repartitoarelor individuale de costuri pe toate corpurile de încălzire din fiecare unitate imobiliară în parte.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere, ale art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 56 alin. (3) referitor la interzicerea oricăror prestații, în afara celor stabilite prin lege în situații excepționale, ale art. 135 — *Economia* și ale art. 148 — *Integrarea în Uniunea Europeană* (în componenta privind prioritatea normelor europene față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare). De asemenea, având în vedere conținutul motivării excepției de neconstituționalitate, precum și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea reține și dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia, în esență, este nemulțumit de faptul că serviciul public de alimentare cu energie termică, serviciile comunitare de utilități publice și aspectele legate de eficiența energetică sunt reglementate prin lege într-un sistem integrat, iar activitatea ce derivă din actele normative criticate se desfășoară sub monitorizarea unor entități stabilite prin lege și nu lasă la îndemâna cetățenilor aplicarea directă a acestor acte normative.

14. Față de această împrejurare, Curtea observă că prevederile criticate fac parte din acte normative ce reglementează cu privire la: (i) serviciul public de alimentare cu energie termică, (ii) serviciile comunitare de utilități publice și (iii) eficiența energetică.

15. Astfel, Legea nr. 325/2006 reglementează desfășurarea activităților specifice serviciilor publice de alimentare cu energie termică în sistem centralizat și prepararea apei calde de consum, respectiv producerea, transportul, distribuția și furnizarea energiei termice în sistem centralizat, în condiții de eficiență și la standarde de calitate, în vederea utilizării optime a resurselor de energie și cu respectarea normelor de protecție a mediului, sănătății populației și dezvoltării durabile. Prevederile acestei legi se aplică serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat, înființat și organizat la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor și județelor sau la nivelul asociațiilor de dezvoltare intercomunitară sub conducerea, coordonarea, controlul și responsabilitatea autorităților administrației publice locale sau adunării generale a asociațiilor de dezvoltare intercomunitară, după caz, pentru asigurarea unui mediu concurențial pentru producătorii de energie termică în vederea asigurării unor condiții de locuit sigure și sănătoase, prin asigurarea confortului termic consumatorilor de energie termică. În contextul acestei legi, dispozițiile criticate, în mod concret, stabilesc: (i) semnificația unor noțiuni utilizate în cuprinsul legii (autorizație, repartitor de costuri, care are scopul măsurării indirecte a energiei termice consumate de corpul de încălzire pe care acesta este montat și a energiei termice conținute în apa caldă de consum și volumul apei calde de consum care trece prin aparat, sisteme de repartizare a costurilor); (ii) atribuții și competențe ale A.N.R.S.C. (elaborarea și aprobarea unor norme tehnice privind repartizarea consumurilor de energie termică între consumatorii din imobilele de tip condominiu, în cazul folosirii sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum; eliberarea unor autorizații pentru montarea, punerea în funcțiune, repararea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor); (iii) unele aspecte ce țin de obligația consumatorilor dintr-un condominiu, alimentați printr-un bransament termic comun (montarea de către proprietari a repartitoarelor de costuri și stabilirea unei metodologii de repartizare a costurilor, aprobată în adunarea generală a asociației de proprietari/locatari; montarea, întreținerea și exploatarea repartitoarelor de costuri pentru energia termică, atât pentru încălzire, cât și pentru apa caldă de consum se efectuează numai de către persoane juridice autorizate de A.N.R.S.C.; deconectarea unui consumator de energie termică dintr-un condominiu care se face cu respectarea unor condiții cumulative stabilite prin lege, cum ar fi: acordul vecinilor de apartament, atât pe orizontală, cât și pe verticală, acordul scris al asociației de proprietari, anunțarea, în scris, a operatorului care are și calitatea de furnizor, cu cel puțin 30 de zile înainte).

16. De asemenea, Legea nr. 51/2006 stabilește cadrul juridic și instituțional unitar, obiectivele, competențele, atribuțiile și instrumentele specifice necesare înființării, organizării, gestionării, finanțării, exploatării, monitorizării și controlului furnizării/prestării reglementate a serviciilor comunitare de

utilități publice. În înțelesul acestei legi, serviciile comunitare de utilități publice (denumite servicii de utilități publice) sunt definite ca totalitatea activităților reglementate prin această lege și prin legi speciale, care asigură satisfacerea nevoilor esențiale de utilitate și interes public general cu caracter social ale colectivităților locale, cu privire la: alimentarea cu apă; canalizarea și epurarea apelor uzate; procesarea apelor uzate din cadrul unităților administrativ-teritoriale printr-un serviciu public inteligent alternativ; colectarea, canalizarea și evacuarea apelor pluviale; alimentarea cu energie termică în sistem centralizat; salubritatea localităților; iluminatul public; alimentarea cu gaze naturale; transportul public local de călători. Serviciile de utilități publice constituie obiectul unor obligații specifice de serviciu public în scopul asigurării unui nivel ridicat al calității siguranței și accesibilității, egalității de tratament, promovării accesului universal și a drepturilor utilizatorilor și au următoarele particularități: au caracter economico-social; răspund unor cerințe și necesități de interes și utilitate publică; au caracter tehnico-edilitar; au caracter permanent și regim de funcționare continuu; regimul de funcționare poate avea caracteristici de monopol; presupun existența unei infrastructuri tehnico-edilitare adecvate; aria de acoperire are dimensiuni locale: comunale, orășenești, municipale sau județene; sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice locale; modalitatea de gestiune este stabilită prin hotărâri ale autorităților deliberative ale administrației publice locale; sunt furnizate/prestate pe baza principiului „beneficiarul plătește”; recuperarea costurilor de exploatare și de investiție se face prin prețuri și tarife sau taxe și, după caz, din alocații bugetare. Măsura poate implica elemente de natura ajutorului de stat, situație în care autoritățile administrației publice locale solicită avizul Consiliului Concurenței. În contextul acestei legi, dispozițiile criticate, în mod concret, statuează că, în cazul imobilelor condominiale existente, individualizarea consumurilor de utilități în vederea contractării și facturării individuale se realizează, în funcție de sistemul de distribuție adoptat, fie prin contoare individuale montate la intrarea în fiecare apartament sau spațiu cu altă destinație, în cazul distribuției orizontale, fie cu ajutorul repartitoarelor de costuri montate pe racordurile aparatelor de consum aferente fiecărui apartament sau spațiu cu altă destinație, în cazul distribuției verticale.

17. Totodată, Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică are drept scop crearea cadrului legal pentru elaborarea și aplicarea politicii naționale în domeniul eficienței energetice în vederea atingerii obiectivului național de creștere a eficienței energetice, iar măsurile de politică în domeniul eficienței energetice se aplică pe întregul lanț: resurse primare, producere, distribuție, furnizare, transport și consum final. Politica de eficiență energetică, ce are în vedere îmbunătățirea eficienței energetice, este un obiectiv strategic al politicii energetice naționale, datorită contribuției majore pe care o are la realizarea siguranței alimentării cu energie, dezvoltării durabile și competitivității, la economisirea resurselor energetice primare și la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Politica națională de eficiență energetică este parte integrantă a politicii energetice a statului și urmărește: eliminarea barierelor în calea promovării eficienței energetice; promovarea mecanismelor de eficiență energetică și a instrumentelor financiare pentru economia de energie; educarea și conștientizarea consumatorilor finali asupra importanței și beneficiilor aplicării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice; cooperarea dintre consumatorii finali, producătorii, furnizorii, distribuitorii de energie și organismele publice în vederea atingerii obiectivelor stabilite de politica națională de eficiență energetică; promovarea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul utilizării eficiente a energiei. Politica națională de eficiență energetică definește obiectivele privind

îmbunătățirea eficienței energetice, țintele indicative de economisire a energiei, măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice aferente, în toate sectoarele economiei naționale, cu referiri speciale privind: introducerea tehnologiilor cu eficiență energetică ridicată, a sistemelor moderne de măsură și control, precum și a sistemelor de gestiune a energiei, pentru monitorizarea, evaluarea continuă a eficienței energetice și previzionarea consumurilor energetice; promovarea utilizării la consumatorii finali a echipamentelor și aparaturii eficiente din punct de vedere energetic, precum și a surselor regenerabile de energie; reducerea impactului asupra mediului al activităților industriale și de producere, transport, distribuție și consum al tuturor formelor de energie; aplicarea principiilor moderne de management energetic; acordarea de stimulente financiare și fiscale, în condițiile legii; dezvoltarea pieței pentru serviciile energetice. De asemenea, această lege se referă la energie ca reprezentând toate formele de produse energetice, combustibili, energie termică, energie din surse regenerabile, energie electrică sau orice altă formă de energie, astfel cum sunt definite în art. 2 lit. (d) din Regulamentul (CE) nr. 1.099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 304 din 14 noiembrie 2008. În contextul acestei legi, dispozițiile criticate, în mod concret, se referă la situația imobilelor de tip condominiu racordate la sistemul de alimentare centralizată cu energie termică pentru care a fost obligatorie montarea contoarelor pentru individualizarea consumurilor de energie pentru încălzire/răcire și apă caldă la nivelul fiecărui apartament sau spațiu cu altă destinație, iar în cazul în care utilizarea de contoare individuale nu a fost fezabilă din punct de vedere tehnic sau eficiență din punctul de vedere al costurilor, montarea repartitoarelor individuale de costuri pe toate corpurile de încălzire din fiecare unitate imobiliară în parte era obligatorie.

18. Cu privire la art. 1 alin. (5) din Constituție, în ceea ce privește aspectele referitoare la criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, Curtea Constituțională a constatat, în jurisprudența sa, că autoritatea legiuitoare are obligația de a edicta norme care să respecte aceste trăsături. În acest sens, potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, „textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”, iar, potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”. Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că, prin reglementarea acestora, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012).

19. Față de conținutul normativ mai sus prezentat, Curtea constată că prevederile criticate reprezintă o aplicare a dispozițiilor constituționale privind principiul legalității, în componentele sale, inclusiv a normelor de tehnică legislativă cuprinse în art. 25 din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora, în cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze

o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite. Or, dispozițiile art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31 din Legea nr. 325/2006 tocmai aceste cerințe le pun în aplicare în contextul reglementărilor serviciului public de alimentare cu energie termică, stabilind care este sensul termenilor și expresiilor utilizate de această lege. Pentru identitate de rațiune, considerentele mai sus amintite referitoare la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește: (i) dispozițiile art. 14 alin. (2) lit. h) și k) din Legea nr. 325/2006, acestea stabilind în mod concret care sunt atribuțiile și competențele A.N.R.S.C. (elaborarea și aprobarea unor norme tehnice privind repartizarea consumurilor de energie și eliberarea unor autorizații pentru montarea, punerea în funcțiune, repararea și exploatarea sistemelor de repartizare a costurilor), iar art. 14 alin. (1) din Legea nr. 325/2006 stabilește faptul că reglementările A.N.R.E. au caracter normativ și sunt obligatorii la nivel național; (ii) dispozițiile art. 29 din Legea nr. 325/2006, care dispun clar și fără echivoc anumite obligații pentru consumatorii dintr-un condominiu, alimentați printr-un bransament termic comun (obligația montării de către proprietari a repartitoarelor de costuri și stabilirea unei metodologii de repartizare a costurilor, aprobată în adunarea generală a asociației de proprietari/locatari, în baza metodologiei-cadru elaborate de A.N.R.S.C.); (iii) dispozițiile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 325/2006 prevăd în mod clar condiții cumulative în care se poate proceda la deconectarea unui consumator de energie termică dintr-un condominiu; (iv) dispozițiile art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 51/2006 dispun cu privire la modalitatea de individualizare a consumurilor de utilități în vederea contractării și facturării, în cazul imobilelor condominiale existente (se realizează, în funcție de sistemul de distribuție adoptat); (v) dispozițiile art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 se referă la obligativitatea montării unor contoare, până la data stabilită prin lege, pentru individualizarea consumurilor de energie pentru încălzire/răcire și apă caldă la nivelul fiecărui apartament sau spațiu cu altă destinație, pentru imobilele de tip condominiu racordate la sistemul de alimentare centralizată cu energie termică.

20. În ceea ce privește celelalte prevederi constituționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, față de conținutul normativ mai sus prezentat, Curtea constată că prevederile criticate reprezintă o aplicare a dispozițiilor constituționale ale art. 135 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia statul trebuie să asigure: protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară; exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național; refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic; crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, ale art. 44 alin. (7) din Legea fundamentală, potrivit căruia dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului și ale art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, în componenta privind prioritatea normelor europene față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare, având în vedere că unele dintre dispozițiile criticate transpun acte normative europene, astfel cum este, spre exemplu, Legea nr. 121/2014, care transpune Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 315 din 14 noiembrie 2012.

21. Prin urmare, având în vedere scopul acestor legi ce reglementează aspecte legate de serviciile publice care sunt în sistem centralizat, față de care statul are atât obligația, cât și dreptul de a le reglementa în concordanță cu prevederile constituționale antereferate, este firesc ca acestea să se desfășoare sub monitorizarea unor autorități de reglementare competente, care să supravegheze aplicarea în mod corespunzător a ansamblului de reglementări obligatorii la nivel național și european necesar funcționării sectorului și pieței energiei electrice, termice și a gazelor naturale, și nu numai, în condiții de eficiență, concurență, transparență și protecție a consumatorilor, fără ca prin normele criticate să se încalce dreptul de proprietate al consumatorilor sau egalitatea în drepturi a acestora în raport cu autoritățile de reglementare ori să fie afectate dispozițiile constituționale care reglementează dreptul de asociere și interzicerea oricăror prestații pecuniare, în afara celor stabilite de lege.

22. În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a dispozițiilor art. 52 din Constituție, Curtea observă că aceste norme constituționale stabilesc limitele și condițiile exercitării dreptului recunoscut persoanei vătămate de o autoritate publică în dreptul său ori într-un interes legitim de a se adresa justiției sau autorităților administrative, care se stabilesc prin lege organică. Atât jurisprudența Curții Constituționale, cât și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului au admis posibilitatea unor limitări aduse prin lege exercitării accesului liber la justiție (Decizia Curții Constituționale nr. 188 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 2 iunie 2004; Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 38). Or, Legea nr. 325/2006 cuprinde capitolul VII: *Drepturile și obligațiile operatorilor serviciului și ale utilizatorilor de energie termică*, printre acestea regăsindu-se la art. 32 lit. g) și dreptul de a contesta, în contencios administrativ, actele emise de autoritatea de reglementare competentă sau de autoritățile administrației publice locale, astfel că, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ceea ce privește controlul celorlalte acte pe care le are în vedere autorul excepției de neconstituționalitate (decizii ale Curții Constituționale, hotărâri pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție sau hotărâri ale instanțelor de drept comun), acestea au o procedură constituțională distinctă [deciziile Curții Constituționale sunt definitive și general obligatorii — art. 146 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, hotărârile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție date în atribuția de interpretare și aplicare unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești au efectele prevăzute de normele procedurale în materie — art. 126 alin. (3) din Constituție, iar celelalte hotărâri pronunțate în realizarea justiției sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege — art. 129 din Constituție].

23. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale dezvoltate în dinamica controlului de constituționalitate, acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale în sensul prevăzut de textul constituțional (Decizia nr. 224 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 18 iulie 2023, paragraful 35).

24. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a prevederilor criticate, în raport cu dispozițiile constituționale, convenționale și europene menționate în susținerea acesteia, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

25. Distinct de acestea, în ceea ce privește celelalte aspecte relevate de către autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acesta este nemulțumit de interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile de reglementare, context în care convertește criticile de nelegalitate aduse actelor

infralegale, emise de către aceste autorități de reglementare în executarea legii, în critici de neconstituționalitate, aspecte pe care instanța de contencios constituțional nu este îndrituită să le analizeze, aceasta ținând de resortul instanțelor de judecată, astfel cum s-a arătat mai sus.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Duțoiu în Dosarul nr. 27.089/300/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 5 pct. 4, 27, 28 și 31, ale art. 14 alin. (2) lit. h) și k), ale art. 29 și ale art. 30 alin. (2) din Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, ale art. 42 alin. (6) lit. b) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, precum și ale art. 10 alin. (5) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 16

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache — președinte
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător
Elena-Simina Tănăsescu — judecător
Varga Attila — judecător
Andreea Costin — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat Crișana — S.A. din Arad în Dosarul nr. 2.462/301/2018 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 416D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 378 din 29 iunie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.462/301/2018, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat Crișana — S.A. din Arad într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva încheierii de respingere a cererii prin care i s-au aplicat debitorului penalitățile datorate ca urmare a nepunerii în executare a unei hotărâri judecătorești.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin caracterul definitiv al încheierii de soluționare a cererii de obligare la plata de penalități pe zi de întârziere a debitorului unei obligații de a face sau a nu face, evaluabile în bani, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană este restrâns dreptul creditoarei la accesul liber la justiție, este încălcat dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv.

6. Aplicarea prevederii legale criticate are drept consecință lipsirea creditoarei de orice mijloc legal prin care să poată contesta încheierea prin care i s-a respins cererea și echivalează cu imposibilitatea de a mai putea obține concursul organelor statului la punerea în executare a obligației de a face cuprinsă în titlul executoriu. Dacă lipsa căii de atac a apelului are o rațiune în ceea ce îi privește pe debitorii obligați la o asemenea penalitate, care au deschisă calea contestației la executare, lipsa căii de atac a apelului în ceea ce îl privește pe creditor, în situația respingerii cererii sale, nu are nicio justificare și este de natură să încalce accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

7. Norma procedurală criticată nu exclude *expressis verbis* calea de atac a apelului decât pentru încheierile de admitere, nu și pentru cele de respingere, textul putând fi interpretat în sensul că încheierile de respingere a cererilor de obligare la plata de penalități ar putea fi supuse apelului, existând și o jurisprudență relevantă în acest sens, astfel cum rezultă din cuprinsul Deciziei nr. 73 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

8. Existența a cel puțin două orientări jurisprudențiale cu privire la existența sau inexistența căii de atac a apelului în situația respingerii cererii de obligare la plata penalităților relevă caracterul neclar și imprecis al normei procesuale cuprinse în art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

9. Odată cu pronunțarea Deciziei nr. 73 din 16 octombrie 2017 de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, interpretarea art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă se face în sensul că această normă exclude calea de atac a apelului pentru creditorul a cărui cerere este respinsă, ceea ce este de natură să creeze un dezechilibru procesual între creditor și debitor, cel din urmă având deschisă calea de atac a contestației la executare.

10. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 din

22 noiembrie 2017. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „(2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.”

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 488 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 14 octombrie 2020, a examinat dispozițiile legale criticate din perspectiva unor critici similare.

17. Referitor la caracterul definitiv al încheierii prin care instanța de executare a constrâns debitorul la executarea obligației prin aplicarea de penalități pentru neexecutarea acesteia, Curtea a subliniat că finalitatea reglementării criticate constă în determinarea debitorului rău-platnic să execute obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive care tind la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității ca exigență imperativă a executării silite. Consacrarea caracterului definitiv al acestei încheieri este în deplină concordanță cu scopul reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 din Constituție.

18. Curtea a reținut că cererea de aplicare de penalități reprezintă o procedură accesorie procedurii executării silite pornite în vederea realizării obligației stabilite prin hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu și care nu se aduce la îndeplinire de bunăvoie. Aplicarea unor penalități de către instanța de executare reprezintă, potrivit art. 906 alin. (1) din Codul de procedură civilă, o modalitate de constrângere a debitorului care, în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării, nu execută obligația de a face sau de a nu face care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană. Neavând un caracter autonom în raport cu procedura executării silite, cererea de aplicare de penalități nu poate fi soluționată decât în cadrul acesteia. Ca atare, soluționarea acestei cereri nu poate forma obiectul unui proces distinct, pentru desfășurarea căruia legiuitorul să instituie garanțiile specifice unui proces echitabil, inclusiv sub aspectul existenței unor căi de atac. De aceea, caracterul definitiv al încheierii de respingere a cererii de aplicare de penalități nu contravine art. 21 din Constituție, care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil.

19. Totodată, Curtea a reținut că prin Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, paragrafele 41 și 77, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că „încheierea de soluționare a cererii de obligare la plata de penalități pe zi de întârziere a debitorului unei obligații de a face sau a nu face, evaluabile în bani, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, este definitivă, indiferent de soluția adoptată de instanța de executare, respectiv de admitere sau de respingere a cererii creditorului”. În susținerea caracterului definitiv al acestei încheieri inclusiv din perspectiva creditorului, Înalta Curte a precizat că „nu ar putea fi reținut un argument de necesitate a protejării drepturilor procesuale ale creditorului în etapa executării silite — întrucât interpretarea

potrivit căreia încheierea de respingere a cererii de acordare a penalităților în baza art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă ar fi susceptibilă de apel este una doar aparent în favoarea acestuia — deoarece, în acest caz, legiuitorul a dat prioritate principiului celerității executării silite, ca cerință imperativă a acestei etape procesuale”.

20. De altfel, și prin Decizia nr. 16 din 6 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017, paragraful 45, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că caracterul specific al executării obligațiilor de a face sau de a nu face, ce au în vedere contribuția esențială a debitorului (spre deosebire de obligațiile de a da, ce presupun predarea unui bun, care, în cazul refuzului executării voluntare, pot fi duse la îndeplinire prin formele executării silite directe sau indirecte), a determinat necesitatea reglementării unor mijloace specifice de constrângere a debitorului obligațiilor cu caracter personal, *intuitu personae*. Prin decizia precitată, Înalta Curte de Casație și Justiție a subliniat că penalitățile sunt un mijloc juridic lăsat la îndemâna creditorului, reglementat de legiuitor cu scopul de a obține constrângerea debitorului la executarea în natură a obligației cu caracter personal, fără a reprezenta valoarea prejudiciului suferit de creditor. Penalitățile nu au un caracter reparator, nu au drept scop acoperirea prejudiciului suferit de creditor, ci constituie un mijloc juridic de constrângere indirect pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor și se pot acorda independent de despăgubirile la care creditorul este îndreptățit în temeiul art. 892 din Codul de procedură civilă, cele două categorii de sume având o natură și o finalitate juridică diferite. Încheierea pronunțată în condițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă se bucură de autoritate de lucru judecat provizorie doar în ceea ce îl privește pe debitor, deoarece în ipoteza în care execută obligația prevăzută în titlul executoriu poate solicita reducerea sau înlăturarea sumei stabilite cu titlu de penalități pe calea contestației la executare, dovedind existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. În schimb, creditorul nu are la dispoziție niciun mijloc procedural pentru corelativa majorare a sumei deja

stabilite, încheierea fiind, pentru acesta, definitivă și executorie potrivit art. 906 alin. (4) și (6) din Codul de procedură civilă, fără a-l lipsi însă de calea distinctă a solicitării unor despăgubiri pentru acoperirea integrală a prejudiciului în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă și ale dreptului substanțial comun.

21. În jurisprudența sa referitoare la reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 620 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 25 noiembrie 2019, paragraful 19), instanța de contencios constituțional a statuat că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat Crișana — S.A. din Arad în Dosarul nr. 2.462/301/2018 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că dispozițiile art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 73 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Darius-Georgel Vodă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului prin Adresa nr. 10.290/SRO din 1 octombrie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/8.451 din 1 octombrie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 39.840 din 11 octombrie 2024, în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Darius-Georgel Vodă, director grad II la Direcția mediul de afaceri, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 15 octombrie 2024.
Nr. 339.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Sorin Ștefan Decă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Educației

Având în vedere propunerea Ministerului Educației formulată prin Adresa nr. 13.044 din 30.09.2024, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/32.174/MA din 30.09.2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.748/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 octombrie 2024, domnul Sorin Ștefan Decă, director general al Direcției generale pentru implementarea PNRR, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Educației pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 15 octombrie 2024.
Nr. 340.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor privind organizarea și funcționarea sistemului de ierarhizare și selecție în vederea evoluției în carieră a cadrelor militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.69/2015

Pentru aplicarea prevederilor art. 74 alin. 1, alin. 4 teza a doua și ale art. 75¹ din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 și 8 din Ghidul carierei militare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele privind organizarea și funcționarea sistemului de ierarhizare și selecție în vederea evoluției în carieră a cadrelor militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.69/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 7 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) În procesul de analiză, ierarhizare și selecție a candidaților, președintele și membrii comisiei studiază memoriile originale, fișele cu principalele date și fișele posturilor vacante, după care completează și semnează fișa de evaluare întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 11 sau, după caz, fișa de evaluare pentru încadrarea funcțiilor prevăzute cu grade de generali/similari din Statul Major al Apărării, din structuri de reprezentare națională și dintre cele alocate României în cadrul organizațiilor internaționale, dislocate în afara teritoriului României, precum și din structura de forțe ale armatei, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 111.”

2. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Analizarea, ierarhizarea și selecția cadrelor militare pentru promovarea în funcții din domeniile financiar-contabil, psihologie, audit, relații publice, muzici militare, securitate și sănătate în muncă, apărare împotriva incendiilor, operații speciale și criptologie se realizează după obținerea avizului favorabil al structurilor abilitate prin actele normative specifice domeniilor respective.”

3. La anexa nr. 11 punctul A nota 1.1), litera c) se abrogă.

4. Titlul anexei nr. 111 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„FIȘĂ DE EVALUARE
pentru încadrarea unei funcții prevăzute cu grad
de general de brigadă/similar cu o stea,
general-maior/similar cu două stele sau, după caz,
general-locotenent/similar cu trei stele din Statul Major
al Apărării, din structurile de reprezentare națională
și dintre cele alocate României în cadrul organizațiilor
internaționale, dislocate în afara teritoriului României,
precum și din structura de forțe ale armatei**

.....
(gradul, numele și prenumele)”

5. La anexa nr. 111 punctul A nota 2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) nu se aplică pentru încadrarea funcțiilor de reprezentare națională și a celor alocate României în cadrul organizațiilor internaționale dislocate în afara teritoriului României.”

Art. II. — Analiza, ierarhizarea și selecția candidaților pentru încadrarea funcțiilor de reprezentare națională și a celor alocate României în cadrul organizațiilor internaționale dislocate în afara teritoriului României, prevăzute cu grade de generali/similari, inițiate înainte de data intrării în vigoare a prezentului ordin, se realizează și se finalizează în conformitate cu dispozițiile legale aflate în vigoare la data publicării funcțiilor respective.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Angel Tilvăr

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**privind modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.59/2013
pentru aprobarea Fi.-11/1, Instrucțiuni privind scăderea pierderilor din rebuturi și stabilirea
scăzămintelor procentuale determinate de perisabilități, transport, depozitare, conservare,
manipulare și transformare a bunurilor, precum și a modului în care se aplică scăzămintele
în Ministerul Apărării Naționale**

Pentru aplicarea prevederilor art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, republicată, și ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 831/2004 pentru aprobarea Normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la mărfuri în procesul de comercializare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.59/2013 pentru aprobarea Fi.-11/1, Instrucțiuni privind scăderea pierderilor din rebuturi și stabilirea scăzămintelor procentuale determinate de perisabilități, transport, depozitare, conservare, manipulare și transformare a bunurilor, precum și a modului în care se aplică scăzămintele în Ministerul Apărării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 12 ianuarie 2021, se modifică după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind scăderea pierderilor din rebuturi și stabilirea scăzămintelor procentuale determinate de perisabilități, transport, depozitare, conservare, manipulare și transformare a bunurilor, precum și a modului în care se aplică scăzămintele în Ministerul Apărării Naționale”

4. În anexă, la anexa nr. 2 Lista nr. 1 litera D, numerele curente 4 și 7 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea produselor	Felul ambalajelor	Durata depozitării (conservării)	Limita maximă de perisabilitate pe timpul — scăzământ procentual de aplicat —		
				transportului/manipulării	depozitării, conservării	introducerii în consum* (desfacere)
„4	Ulei din floarea-soarelui	recipiente de maximum 5 l	până la 6 luni	0,20	0,07	0,10
7	Ulei din măsline	recipiente de maximum 1 l	până la 12 luni	0,10	0,07	0,10”

5. În anexă, la anexa nr. 2 Lista nr. 1 litera E, numerele curente 6, 7 și 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea produselor	Felul ambalajelor	Durata depozitării (conservării)	Limita maximă de perisabilitate pe timpul — scăzământ procentual de aplicat —		
				transportului/manipulării	depozitării, conservării	introducerii în consum* (desfacere)
„6	laurt	pahare din plastic de 100—250 g	până la 24 de ore	0,24	0,50	1,25
7	Lapte proaspăt	cutii, pungii, recipiente de maximum 1 l	până la 24 de ore	0,10	0,20	0,45
9	Smântână	cutii, pahare din plastic, recipiente de maximum 1 kg	până la 24 de ore	0,40	0,50	1,25”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind scăderea pierderilor din rebuturi și stabilirea scăzămintelor procentuale determinate de perisabilități, transport, depozitare, conservare, manipulare și transformare a bunurilor, precum și a modului în care se aplică scăzămintele în Ministerul Apărării Naționale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:

„INSTRUCȚIUNI

privind scăderea pierderilor din rebuturi și stabilirea scăzămintelor procentuale determinate de perisabilități, transport, depozitare, conservare, manipulare și transformare a bunurilor, precum și a modului în care se aplică scăzămintele în Ministerul Apărării Naționale”

6. În anexă, la anexa nr. 2 Lista nr. 1 litera F, numerele curente 1—4, 17 și 27 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea produselor	Felul ambalajelor	Durata depozitării (conservării)	Limita maximă de perisabilitate pe timpul — scăzământ procentual de aplicat —		
				transportului/ manipulării	depozitării, conservării	introducerii în consum* (desfacere)
„1	Apă minerală	recipiente din plastic și metal de maximum 3 l	până la 4 luni	0,05	0,005	0,02
		recipiente din sticlă de maximum 3 l	până la 4 luni	1,00	0,50	0,30
2	Băuturi răcoritoare/ Sucuri naturale	recipiente din sticlă de 250—2.500 ml	până la 12 luni	1,00	0,50	0,30
		cutii de carton, recipiente din plastic, metal de 250—2.500 ml	până la 12 luni	0,05	0,005	0,02
3	Vin	recipiente din sticlă de maximum 1 l	până la 4 luni	0,075	0,005	0,05
4	Bere	recipiente din sticlă de maximum 500 ml	până la 4 luni	0,25	0,04	0,5
		doze din metal de maximum 500 ml	până la 4 luni	0,05	0,005	0,02
.....						
17	Oțet	recipiente de maximum 1 l	până la 6 luni	0,10	0,006	0,05
.....						
27	Borș instant	ambalaje individuale de maximum 250 g	până la 6 luni	0,10	0,03	0,03
	Borș proaspăt	recipiente de maximum 3 l	până la 7 zile	0,10	0,20	0,10”

7. În anexă, la anexa nr. 2 Lista nr. 1, la note, numărul curent 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. La unitățile militare care nu sunt dotate cu dulapuri frigorifice sau frigidere conform Normei nr. 3 de dotare cu mijloace și obiecte de inventar pentru manipularea, transportul, depozitarea și păstrarea produselor agroalimentare din anexa nr. 7 la «L-4/1, Instrucțiuni privind hrănirea în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace», aprobate prin Ordinul ministrului

apărării naționale nr. M.S. 25/2021*), cu modificările și completările ulterioare, scăzământele procentuale de perisabilitate la carne, preparate din carne, lapte, produse lactate, pește și preparate din pește se majorează cu 10%.

*) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 25/2021 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, fiind clasificat potrivit legii.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei privind recunoașterea diplomei de doctor și a titlului de doctor în științe sau într-un domeniu profesional obținute în străinătate**

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (4) lit. i) și k) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare,
în baza Ordinului ministrului educației nr. 5.760/2024 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU),
luând în considerare prevederile Ordinului ministrului educației nr. 4.002/2024 privind aprobarea listei universităților de prestigiu din alte state,
în baza Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 4.241/2020 privind luarea unor măsuri pentru eficientizarea serviciilor furnizate de Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor,
în baza Legii nr. 164/2021 privind acceptarea Convenției globale pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior, adoptată la Paris la 25 noiembrie 2019,
având în vedere Recomandarea Consiliului din 26 noiembrie 2018 privind promovarea recunoașterii reciproce automate a calificărilor dobândite în cadrul învățământului superior și a celor dobândite ca urmare a absolvirii unui ciclu secundar superior de învățământ și formare, precum și a rezultatelor perioadelor de învățare petrecute în străinătate și Recomandarea (UE) 2023/2.611 a Comisiei din 15 noiembrie 2023 privind recunoașterea calificărilor resortisanților țărilor terțe,
în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind recunoașterea diplomei de doctor și a titlului de doctor în științe sau într-un domeniu profesional obținute în străinătate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.923/2016 pentru aprobarea Metodologiei privind recunoașterea diplomei de doctor și a titlului de doctor în științe sau într-un domeniu profesional, obținute în străinătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1014 din 16 decembrie 2016, se abrogă.

Art. 3. — Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, Direcția generală învățământ universitar, Comisia Națională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, instituțiile de învățământ superior și unitățile și instituțiile de drept public și de drept privat cuprinse, conform normelor legale, în sistemul național de cercetare-dezvoltare din România duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 10 octombrie 2024.
Nr. 7.234.

ANEXĂ

METODOLOGIE**privind recunoașterea diplomei de doctor și a titlului de doctor în științe sau într-un domeniu profesional obținute în străinătate****CAPITOLUL I****Prevederi generale privind recunoașterea diplomei de doctor și a titlului de doctor**

Art. 1. — Prezenta metodologie reglementează recunoașterea diplomei de doctor și a titlului de doctor în științe sau într-un domeniu profesional obținute în străinătate de către cetățenii români, cetățenii din state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European, din Confederația Elvețiană și de către cetățenii din state terțe.

Art. 2. — (1) Instituțiile acreditate de învățământ superior, unitățile și instituțiile de drept public și de drept privat cuprinse,

conform normelor legale, în sistemul național de cercetare-dezvoltare recunosc automat diploma de doctor și titlul de doctor în științe sau într-un domeniu profesional obținute la:

a) instituții acreditate de învățământ superior dintr-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European și din Confederația Elvețiană;

b) instituții acreditate de învățământ superior din afara țărilor prevăzute la lit. a), aflate printre cele mai prestigioase instituții de învățământ superior ale lumii, conform prevederilor Ordinului ministrului educației privind aprobarea listei universităților de prestigiu din alte state.

(2) Instituțiile acreditate de învățământ superior, unitățile și instituțiile de drept public și de drept privat cuprinse, conform normelor legale, în sistemul național de cercetare-dezvoltare recunosc diploma de doctor și titlul de doctor în științe sau într-un domeniu profesional obținute la instituții acreditate de învățământ superior în baza unei convenții internaționale de recunoaștere reciprocă, încheiată la nivel interguvernamental.

(3) Instituțiile acreditate de învățământ superior, unitățile și instituțiile de drept public și de drept privat cuprinse, conform normelor legale, în sistemul național de cercetare-dezvoltare recunosc diploma de doctor și titlul de doctor în științe sau într-un domeniu profesional obținute la instituții acreditate de învățământ superior din alte state decât cele prevăzute la alin. (1) sau (2).

(4) Recunoașterea de către instituțiile menționate se realizează în scopul înscrierii la programe de studii postuniversitare, obținerii abilitării, ocupării unei funcții didactice sau de cercetare în cadrul instituției, participării la programe și proiecte finanțate din fonduri europene și internaționale sau în alte scopuri care vizează activitatea didactică și de cercetare în cadrul acestor instituții.

(5) În cazul în care în respectiva instituție nu este organizată o școală doctorală în domeniul pentru care se solicită recunoașterea, aceasta se poate obține de la o altă instituție organizatoare de studii universitare de doctorat acreditată în domeniul respectiv.

Art. 3. — Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, denumit în continuare *CNRED*, recunoaște, în alte scopuri decât cele prevăzute la art. 2 alin. (4), diploma de doctor și titlul de doctor în științe sau într-un domeniu profesional, după cum urmează:

a) automat, diplomele obținute la instituții acreditate de învățământ superior dintr-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European și din Confederația Elvețiană și cele aflate printre cele mai prestigioase instituții de învățământ superior ale lumii, conform prevederilor Ordinului ministrului educației nr. 4.002/2024 privind aprobarea listei universităților de prestigiu din alte state;

b) diplomele obținute la instituții acreditate de învățământ superior în baza unei convenții internaționale de recunoaștere reciprocă, încheiată la nivel interguvernamental;

c) diplomele obținute la instituții acreditate de învățământ superior din alte state decât cele prevăzute la lit. a) sau b).

CAPITOLUL II

Recunoașterea diplomelor de doctor de către instituțiile acreditate de învățământ superior sau de către unitățile și instituțiile din sistemul național de cercetare-dezvoltare

Art. 4. — (1) Dosarul pentru recunoașterea diplomei de doctor obținute în străinătate de către instituțiile acreditate de învățământ superior sau de către unitățile și instituțiile din sistemul național de cercetare-dezvoltare se transmite în format fizic sau prin Punctul de contact unic electronic, denumit în continuare *PCUe*, și include:

- cerere;
- actul de identitate și dovada schimbării numelui, după caz;
- diploma de doctor, inclusiv orice alt document care atestă atribuirea titlului de doctor;
- alte documente, dacă este cazul.

(2) Actele de studii supuse recunoașterii sunt autentificate cu apostila de la Haga pentru statele care sunt părți ale Convenției privind apostila de la Haga, iar pentru celelalte state actele de studii sunt supralegalizate sau însoțite de adeverința de autenticitate emisă de către autoritățile competente din țara de proveniență. Scutirea de apostilare sau supralegalizare este permisă în temeiul legii, pentru persoanele care beneficiază de o formă de protecție internațională pe teritoriul României,

în conformitate cu prevederile unui tratat internațional la care România este parte sau atunci când actele de studii pot fi verificate în baze de date online ale instituțiilor emitente sau ale autorităților din statul de origine.

(3) Instituția stabilește, prin metodologii proprii, forma în care sunt prezentate documentele solicitate menționate la alin. (1) lit. b), c) și d).

(4) În situația în care instituția sesizează existența oricăror suspiciuni privind autenticitatea actelor de studii, aceasta sesizează organele abilitate.

Art. 5. — (1) În cazul în care o convenție internațională interguvernamentală, menționată la art. 2 alin. (2), prevede, pentru recunoaștere, îndeplinirea procedurilor naționale de atestare a titlurilor de doctor, aplicabile cetățenilor români, dosarele sunt evaluate de Comisia Națională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, denumită în continuare *CNATDCU*. Dosarele sunt transmise la *CNRED*, în format PDF, pentru a fi înaintate *CNATDCU*. Decizia *CNATDCU* este transmisă ulterior instituției solicitante, în vederea emiterii deciziei de recunoaștere, respectiv de nerecunoaștere.

(2) Instituțiile colaborează permanent cu *CNRED* și *CNATDCU* și transmit anual către *CNRED* o situație centralizată a solicitărilor de recunoaștere și a deciziilor emise.

Art. 6. — (1) Decizia de recunoaștere sau de nerecunoaștere se emite de către instituție.

(2) Termenul de soluționare a dosarului de recunoaștere, procedura de contestație, respectiv de reevaluare referitoare la domeniul în care a fost acordată recunoașterea se stabilesc de către instituțiile de învățământ superior sau de către unitățile și instituțiile din sistemul național de cercetare-dezvoltare prin metodologii proprii.

(3) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei metodologii, instituțiile acreditate de învățământ superior sau unitățile și instituțiile din sistemul național de cercetare-dezvoltare elaborează metodologii proprii privind recunoașterea diplomei de doctor, care se publică pe pagina web a fiecărei instituții.

CAPITOLUL III

Recunoașterea diplomelor de doctor de către CNRED

Art. 7. — (1) Dosarul pentru recunoașterea de către *CNRED* a diplomei de doctor obținute în străinătate include:

- cerere;
- actul de identitate și dovada schimbării numelui, după caz;
- diploma de doctor, inclusiv orice alt document care atestă atribuirea titlului de doctor, în copie (pentru limbile română, engleză, franceză, spaniolă, italiană), respectiv copie și traducere legalizată în limba română (pentru celelalte limbi străine);
- dovada taxei de evaluare, conform normelor legale în vigoare;
- alte documente, dacă este cazul.

(2) În cazul în care o convenție internațională interguvernamentală, menționată la art. 3 lit. b), prevede, pentru recunoaștere, îndeplinirea procedurilor naționale de atestare a titlurilor de doctor, aplicabile cetățenilor români, sau, în alte cazuri, la solicitarea *CNRED*, dosarele sunt evaluate de către *CNATDCU*.

(3) Actele de studii supuse recunoașterii sunt autentificate cu apostila de la Haga pentru statele care sunt părți ale Convenției privind apostila de la Haga, iar pentru celelalte state actele de studii sunt supralegalizate sau însoțite de adeverința de autenticitate emisă de către autoritățile competente din țara de proveniență. Scutirea de apostilare sau supralegalizare este permisă în temeiul legii pentru persoanele care beneficiază de o formă de protecție internațională pe teritoriul României, în conformitate cu prevederile unui tratat internațional la care

România este parte sau atunci când actele de studii pot fi verificate în baze de date online ale instituțiilor emitente sau ale autorităților din statul de origine.

(4) În situația în care CNRED constată existența oricăror suspiciuni privind autenticitatea actelor de studii, acesta informează în scris Direcția generală juridică și control din cadrul Ministerului Educației, în vederea înaintării sesizării autorităților abilitate, procedura de recunoaștere fiind suspendată până la finalizarea cercetărilor de către organele abilitate. Sesizarea Direcției generale juridice și control se realizează și în cazul în care CNRED este informat cu privire la existența unui document de recunoaștere care nu a fost emis de către CNRED.

Art. 8. — (1) Dosarul se transmite la CNRED:

a) online prin PCUe;

b) la Registratura Ministerului Educației sau prin intermediul serviciilor poștale.

(2) Durata de soluționare a dosarelor este de 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării dosarului complet la CNRED, cu posibilitatea de prelungire în cazuri justificate, caz în care solicitantul este informat.

(3) În cazul în care CNRED constată că dosarul este incomplet, informează solicitantul cu privire la completarea dosarului în termen de 1 lună de la data primirii înștiințării.

(4) În cazul în care solicitantul nu completează dosarul în termenul menționat la alin. (3), CNRED clasează dosarul, urmând ca reluarea procedurii să se facă în baza depunerii unui nou dosar.

(5) Documentul de recunoaștere a diplomei de doctor se eliberează astfel:

a) titularului;

b) unei persoane împuternicite prin procură notarială;

c) în format digital, cu semnătură electronică, pentru dosarele depuse online prin PCUe;

d) prin servicii de curierat sau poștale, cu excepția documentelor de recunoaștere emise până la data de 12 martie 2015.

Art. 9. — (1) Decizia CNRED poate fi contestată o singură dată, în termen de 60 de zile de la comunicare, printr-o cerere motivată.

(2) Contestațiile sunt evaluate de către CNRED sau, de la caz la caz, de către CNATDCU.

(3) CNRED se pronunță asupra celor solicitate în termen de 60 de zile lucrătoare. Termenul de soluționare se poate prelungi în cazul în care evaluarea se realizează de către CNATDCU sau în orice alte cazuri justificate, solicitantul fiind informat în acest sens.

Art. 10. — În cazul unui program de studii organizat în comun sau în cotelă de instituții de învățământ superior acreditate din România și din străinătate, finalizat cu eliberarea unei diplome de către fiecare instituție, actul de studii eliberat de instituția din străinătate nu se supune procedurii de recunoaștere, diploma eliberată de instituția de învățământ superior din România conferind toate drepturile legale pe teritoriul României.

Art. 11. — În cazul pierderii, distrugerii sau deteriorării documentului de recunoaștere, CNRED eliberează, la cerere, un duplicat. Pentru eliberarea duplicatului, titularul adresează, în scris, o cerere însoțită de următoarele documente: copia actului de studii care a fost recunoscut, copia actului de identitate, dovada achitării taxei, conform normelor legale în vigoare, declarație pe propria răspundere cu privire la încadrarea în una dintre situațiile menționate mai sus.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPEM (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

